

STORM.

Langs 't leigrijs zwerk ijlen de wolkenluchten,
uiteengewaaid, onstuimig in heur vaart
en striemend gees'len regenvlagen d' aard.
die onder storm en regen schijnt te zuchten.

De kale takken buigen om t' ontvluchten
den sterken windreus, die zijn kracht vergaart,
en dan de zwaarste boomen zelfs niet spaart,
maar vallen doet door 't woeden des Geduchten.

De lucht is vol van bange stormgeruchten.
Angstwekkend wast het water, en de vloed
dreigt met verderf en dood, en ieder moet
om 't veege lijf te bergen, haastig vluchten.

En klagend klinkt uit 't fel geprangd gemoed:
„Genadig God — bewaar, behoud, behoed!”

H. W. AALDERS.

R., Jan. 1920.

